

Arrest

nr. 51 801 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 3 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. DE MEESTER loco advocaat W. DEVROE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten. U bent geboren te Bawku op 30 november 1983, u bent christen en behorende tot de Kusasi etnie. U woonde gedurende uw hele leven in Bawku.

Een hele tijd geleden ontstond er in de regio vanwaar u afkomstig was een conflict tussen mensen van Kusasi etnie en mensen van de Mamprusi etnie. U vader (D.I.) was lid van de politieke partij ‘New Patriotic Party’ (hierna NPP) en hij steunde Hawa Yakubu. Deze vrouw was een politica van NPP en had – net als uw vader – de Kusasi origine. Rond juni 2008 werd uw broer (D.A.) doodgeschoten door onbekenden en rond oktober 2008 werd uw vader doodgeschoten door onbekenden. U denkt dat deze moorden te maken hebben met het feit dat uw vader Hawa Yakubu hielp. U hielp uw vader bij organisatorisch werk voor NPP en daarom was u het volgende doelwit. Bovendien bekeerde u zich in 2006 tot christen en dit veroorzaakte eveneens problemen. Een dag na de dood van uw vader besloot u

Bawku te ontvluchten. U ging schuilen in een boerderij nabij Binduri. In oktober – november 2009 kwam u een zekere '(J.)' tegen. U legde uw verhaal uit en (J.) besloot u te helpen. Begin december 2009 verliet u Ghana met een vlucht vanuit Accra. (J.) reisde met u mee en éénmaal in België aangekomen, ging u bij hem wonen. Hij raadde u af zijn huis te verlaten en wou dat u hem bevredigde. U kon dit niet verdragen en ontvluchtte zijn huis. U kwam een vrouw tegen en deze bracht u tot bij de politie. De politie ging samen met u op zoek naar het huis van (J.) en gaf u een brief voor het OCMW van Essen mee. Daar kreeg u geld om naar Brussel te gaan waar u op 7 januari 2010 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van het feit dat u en uw familie aangevallen werden en u verdere vervolging vreest. Dit enerzijds omwille van het feit dat uw vader – een Kusasi – lid was van de politieke partij NPP en hij de Kusasi politica Hawa Yakubu steunde, en anderzijds omdat u zich tot het christendom bekeerde, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen vragen gesteld worden bij het verband tussen uw vrees voor vervolging en het feit dat uw vader – een Kusasi – lid was van de politieke partij NPP en Hawa Yakubu – politica bij de NPP - steunde.

U verklaarde dat uw vader (D.I.) lid was van de politieke partij NPP en dat hij Hawa Yakubu – politica bij de NPP van Kusasi origine – steunde. Verder gaf u aan dat uw vader in oktober 2008 werd doodgeschoten te Bawku toen hij terugkwam van zijn boerderij. Toen u gevraagd werd wie uw vader doodde, gaf u aan dat u het niet wist. Toen u gevraagd werd waarom uw vader gedood werd, gaf u eveneens aan dat u het niet wist. Later gaf u aan dat u dacht dat het misschien te maken had met het feit dat uw vader de politica Hawa Yakubu steunde (gehoor CGVS, p.3-4). U gaf aan dat uw vader voordien nooit problemen had (gehoor CGVS, p.10). Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk kunt maken dat uw vader gedood werd omwille van zijn hulp aan Hawa Yakubu, daar uit uw eigen verklaringen blijkt dat deze denkpiste slechts **hypothetisch** is.

Verder verklaarde u dat uw broer (D.A.) rond juni 2008 werd doodgeschoten nabij Bawku. Toen u gevraagd werd wie uw broer (D.A.) doodde, gaf u aan dat u het niet wist. Verder gaf u vaag aan dat velen geweren hebben en dat je soms iemand dood ziet liggen. Toen u verder gevraagd werd waarom uw broer (D.A.) gedood werd, gaf u eveneens aan dat u het niet wist, maar dat u dacht dat het misschien te maken had met het feit dat uw vader de politica (Hawa Yakubu) steunde (gehoor CGVS, p.3-4). Er dient te worden vastgesteld dat u evenmin aannemelijk kunt maken dat uw broer (D.A.) gedood werd omwille van de hulp van uw vader (D.I.) aan Hawa Yakubu, daar uit uw eigen verklaringen blijkt dat deze denkpiste slechts **hypothetisch** is.

U verklaarde verder dat u uw vader hielp bij organisatorisch werk voor NPP en dat u daarom het volgende doelwit was (gehoor CGVS, p.9). Aangezien uit bovenstaande blijkt dat u niet aannemelijk maakte dat uw broer (D.A.) én uw vader (D.I.) gedood werd omwille van de hulp van uw vader aan Hawa Yakubu, is het evenmin aannemelijk dat u omwille van deze reden problemen zou krijgen. Bovendien – en niet in het minst – gaf u zélf aan dat u nooit problemen kende in Ghana (gehoor CGVS, p.10).

Verder dienen volgende vaststellingen te worden gemaakt omtrent de door u aangehaalde vrees voor problemen wegens uw bekering tot het christendom.

U verklaarde dat u eerst moslim was, maar dat u zich in 2006 bekeerde tot het christendom en dat het probleem daardoor erger is en dat je dan niet in Bawku kunt blijven wonen (gehoor CGVS, p.7). Verder gaf u aan dat u een probleem had doordat u zich bekeerde, want dat het kan zijn dat je op straat loopt en dat je neergeschoten wordt onder het mom van een gewapende overval (gehoor CGVS, p.10). Toen u later gevraagd werd of u zélf ooit problemen kende in Ghana, gaf u aan van niet (gehoor CGVS, p.10). Aangezien u in de periode tussen uw bekering tot het christendom (2006) en uw vlucht uit uw land van herkomst geen enkele vervolging kende omdat u zich bekeerde tot het christendom, is er bijgevolg geen enkele concrete aanwijzing dat u omwille van die reden vervolging hoeft te vrezen.

Bovendien kunnen een aantal bedenkingen worden geformuleerd bij uw 'vrees voor vervolging'.

U gaf aan dat het deel van Ghana waar uw vader gedood werd (nabij Bawku), geen goede plaats is om te wonen (gehoor CGVS, p.10). Verder gaf u aan dat de meeste mensen in Bawku moslim zijn en dat alle moslims vechten. U gaf aan dat in het zuiden van Ghana vele christenen zijn en dat er daar vrede is (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd of u trachtte om naar het zuiden van Ghana te gaan, gaf u aan van niet, omdat u enkel uw vader, uw broer en uw zus had en u de rest van Ghana niet kende. Verder gaf u aan dat het twee dagen tijd zou kosten om naar het zuiden van Ghana te reizen (gehoor CGVS, p.10). Toen u gevraagd werd waarom u het niet probeerde - daar u zelf aanhaalde dat er in het zuiden van Ghana vele christenen zijn en dat er daar vrede is - gaf u aan dat u er niemand kende en dat u niet wist of iemand u zou helpen of niet (gehoor CGVS, p.10). Indien u daadwerkelijk een vrees voor vervolging had, kan men redelijkerwijze verwachten dat u zou trachten om alle beschermingsmiddelen uit te proberen in uw land van herkomst en dat u zou trachten om u elders in Ghana te vestigen. Dat u hebt nagelaten dit te doen, doet verder afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Verder dient te worden vastgesteld dat u op 4 januari 2010 een bevel om het grondgebied te verlaten – model B (bijlage 13) kreeg van de grenspolitie te Kalmthout (zie administratief dossier). Toen u door de dossierbehandelaar gevraagd werd of u die dag asiel aanvraag bij de grenspolitie, gaf u aan van niet, omdat ze u naar de Dienst Vreemdelingen zouden zenden. Verder gaf u aan dat u niets van asiel afwist (gehoor CGVS, p.9). Van iemand die zijn land ontvlucht uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na zijn binnenkomst in België asiel aanvraagt. Het feit dat u dit niet deed en wachtte tot u een bevel om het grondgebied te verlaten – model B – kreeg, ondermijnt dan ook verder de ernst van de door u aangehaalde vrees voor vervolging.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid. U legde een bundel artikelen voor betreffende het conflict in de regio rond Bawku, maar deze betreft enkel de algemene situatie en toont uw persoonlijke problemen niet aan en is bijgevolg niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen. Betreffende het geweld in uw regio van herkomst kan overigens, zoals reeds aangehaald (supra), redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zich elders in Ghana zou vestigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in hoofddorde de schending aan van de motiveringsplicht zoals bepaald in artikel 57/6 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Hij stelt dat bepaalde overwegingen onjuist zijn en strijdig zijn met het dossier, alsmede dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) een bewijsstandaard hanteert die verder gaat dan toepasselijk.

Verzoeker benadrukt dat tijdens het gehoor in snel tempo gedetailleerde vragen werden gesteld over de taal, geografie, politieke situatie, leiders, het bevolkingsaantal en het conflict tussen Mamprusi en Kusasi. Hij kon deze vragen correct beantwoorden en vertoont een ruime en authentieke parate kennis van de toestand ter plaatse. Het CGVS kon geen materiële tegenstrijdigheden en onjuistheden vinden in zijn verklaringen.

Omtrent het motief dat zijn vrees hypothetisch is, betoogt verzoeker dat de steun van zijn vader voor de politica Hawa Yakubi, van Kusasi-origine, niet hypothetisch is en dat hiervan voor hem een reële dreiging uitgaat. Hij stelt dat tegenover de aangehaalde passages uit het gehoorverslag andere passages staan waaraan niet minder overtuigingskracht toekomt en citeert in deze de volgende verklaring: *“Ik denk dat dat de reden is waarom dit gebeurde met mijn familie”.*

Betreffende zijn bekering tot het christendom stelt verzoeker dat hij niet hoeft te wachten op concrete aanwijzingen voor vervolging. De eerste concrete aanwijzing kan in Bawku de laatste zijn, zoals blijkt uit

de dood van zijn vader en broer. Bepalend moet zijn of verzoeker een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt. In dit verband heeft hij tijdens zijn gehoor in niet mis te verstane bewoordingen te kennen gegeven: *“En ook, als je van islam naar christendom gaat, is het probleem nog erger voor u. Je kunt dan niet in Bawku blijven wonen”*

Verzoeker stelt wel degelijk te hebben gepoogd zich elders in Ghana te vestigen aangezien hij in een boerderij in Binduri ging wonen. Een reis naar het zuiden van Ghana is onbetaalbaar en materieel onmogelijk. Dit zou zijn wat verzoeker bedoelde wanneer hij aangaf dat hij niet wist of iemand hem zou helpen. Hij heeft gepoogd zich zo ver mogelijk te verwijderen van het geweld in Bawku. Hij heeft vervolgens de kans gegrepen om gratis naar Europa te reizen, hetgeen niet tegen hem kan worden ingeroepen. Verzoeker voegt een bundel persartikelen toe aan het verzoekschrift waaruit zou blijken dat het conflict in Bawku zich uitbreidt tot andere delen van Ghana en een nationale omvang heeft aangenomen met interventie van de president.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing hem een bewust ontwijken van de asielprocedure in de schoenen tracht te schuiven maar dit vindt geen steun in het gehoorverslag en strijdt met de bewering in de beslissing zelf dat hij van asiel niets wist. Dit kan men verzoeker niet ten kwade duiden.

Derhalve zou verzoeker in hoofddorde de vluchtelingenstatus moeten worden toegekend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 57/6, tweede lid van de vreemdelingenwet en artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De administratieve overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoeker werkt niet *in concreto* uit op welke wijze de commissaris-generaal een bewijslast zou hanteren die niet toepasselijk is in het kader van een asielaanvraag. Dient te worden opgemerkt dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker brengt, zoals door de commissaris-generaal terecht wordt vastgesteld, geen begin van bewijs bij ter ondersteuning van zijn voorgehouden identiteit, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker brengt evenmin enig begin van bewijs bij ter ondersteuning van de door hem aangevoerde asielmotieven. Zo legt hij geen bewijselementen voor ter staving van de politieke activiteiten die zijn

vader zou hebben gevoerd, noch van het organisatorische werk dat hij zou hebben uitgevoerd ter ondersteuning van zijn vader, noch van de dood van zijn broer en vader.

Daar waar verzoeker zijn problemen en de dood van zijn vader onder meer verbindt aan het conflict tussen de Mamprusi en Kusasi in Bawku (administratief dossier, stuk 5, p.3, 8-9) wordt zijn geloofwaardigheid op ernstige wijze ondermijnd doordat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent zowel zijn eigen etnie als deze van zijn vader. Wanneer hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het invullen van de vragenlijst werd ondervraagd omtrent zijn persoonsgegevens verklaarde verzoeker eenduidig dat hij Kasim was van etnie. Ondervraagd omtrent de etnie van zijn ouders gaf hij aan: *“beiden Kasim”* (administratief dossier, stuk 9, p.1; stuk 11, nr.6, 8). In het kader van zijn asielrelaas verklaarde verzoeker echter dat zijn vader afkomstig zou zijn van de stam Kusasi. Bij het CGVS stelde hij dat zijn moeders etnie Kasim was doch beweerde hij dat zowel zijn vader als hijzelf van Kusasi-etnie waren. De taal van de Kusasi bleek hij niet machtig (administratief dossier, stuk 5, p.2; stuk 9, p.2).

De commissaris-generaal motiveert op grond van de stukken van het dossier met recht dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat de dood van zijn broer in juni 2008 en de dood van zijn vader in oktober 2008 enig verband zouden vertonen met de steun die zijn vader zou hebben geboden aan de politica Hawa Yakubu. Hij gaf aan niet te weten wie zijn vader doodde noch waarom zijn vader werd gedood. Later gaf hij aan dat hij dacht dat het misschien te maken had met het feit dat deze voornoemde politica steunde. Verzoeker gaf aan dat zijn vader voorheen nooit problemen kende. Voorts gaf hij aan niet te weten wie zijn broer doodde noch waarom deze werd gedood, maar dat hij dacht dat het misschien te maken had met het feit dat zijn vader de politica steunde. Verzoeker brengt geen enkele concrete aanwijzing aan waaruit zou kunnen blijken dat de door hem aangehaalde feiten verband zouden houden met de vermeende politieke activiteiten van zijn vader. De verklaring die hij in dit verband citeert en die luidt als volgt: *“Ik denk dat dat de reden is waarom dit gebeurde met mijn familie”* bevestigt dit alleen maar aangezien ook daaruit blijkt dat verzoeker enkel vermoedt dat dit de reden is waarom dit gebeurde met zijn familie. Het voorgaande klemmt nog des te meer daar zowel uit verzoekers verklaringen als uit de door hem neergelegde persartikelen blijkt dat de politica waaraan zijn vader steun zou hebben verleend reeds is overleden op 19 maart 2007 en verzoekers broer en vader zouden zijn gedood in juni, respectievelijk oktober 2008, hetgeen de band tussen deze steun en hun overlijden weinig aannemelijk maakt (administratief dossier, stuk 5, p.8; stuk 15: documenten). Gelet op het voormelde maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat hijzelf ingevolge de steun die zijn vader zou hebben verleend aan Hawa Yakubu of zijn organisatorisch werk in dit kader enige vrees zou dienen te koesteren, te meer daar hij, zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, uitdrukkelijk verklaarde dat hij nooit problemen kende in Ghana.

De commissaris-generaal oordeelt voorts terecht dat er geen enkele concrete aanwijzing is dat verzoeker ingevolge zijn bekering tot het christendom enige vrees voor vervolging zou dienen te koesteren. Zijn algemene bewering dienaangaande en zoals geciteerd in het verzoekschrift, als zou het als christen onmogelijk zijn om in Bawku te blijven wonen, wordt tegengesproken door zijn overige verklaringen die met reden worden aangehaald in de bestreden beslissing. Verzoeker stelde zich reeds te hebben bekeerd tot het christendom in 2006 en zelf nooit problemen te hebben gekend in Ghana. Aangezien hij in de periode tussen zijn bekering in 2006 en zijn vlucht uit zijn land van herkomst geen enkele vervolging kende ingevolge zijn bekering kan bezwaarlijk worden aangenomen dat dit de aanleiding zou hebben gevormd voor zijn vlucht en maakt hij niet aannemelijk dat hij omwille van deze bekering bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zou worden vervolgd.

De bij het verzoekschrift gevoegde persartikelen (rechtsplegingdossier, stuk 1) werden reeds eerder gedurende de procedure door verzoeker neergelegd (administratief dossier, stuk 15: documenten). Deze artikelen zijn van algemene aard, tonen verzoekers persoonlijke problemen niet aan en doen hoe dan ook geen afbreuk aan de terecht vaststelling dat van verzoeker redelijkerwijze kon worden verwacht dat hij zich elders in Ghana zou trachten te vestigen indien hij daadwerkelijk een vrees voor vervolging had. In tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt in het verzoekschrift blijkt niet uit de neergelegde artikelen dat het conflict in Bawku nationale proporties zou hebben aangenomen of zou zijn uitgebreid naar het zuiden van Ghana. Daarenboven verklaarde verzoeker zelf dat in het zuiden van Ghana veel christenen wonen en dat er niet wordt gevochten (administratief dossier, stuk 5, p.7). De verklaringen die verzoeker bij het CGVS gaf voor het feit dat hij niet te trachten zich in het zuiden te vestigen werden door de commissaris-generaal terecht onafdoende geacht. De loutere *post factum*

bewering dat hij wel degelijk zou hebben gepoogd zich zo ver mogelijk te verwijderen en dat het voor hem materieel onmogelijk zou zijn geweest een reis naar het zuiden van Ghana te bekostigen vindt geen steun in het administratief dossier en is geenszins van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. Verzoeker ontkende bij het CGVS immers uitdrukkelijk ook maar enige poging te hebben ondernomen om naar het zuiden van Ghana te trekken (ibid.). Dat hij heeft nagelaten dit te doen doet op fundamentele wijze afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees. Verzoekers houding is niet afdoende om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst niet in het zuiden van Ghana zou kunnen blijven. Gelet op zijn profiel kan van hem worden verwacht dat hij, overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet, in het zuiden van Ghana zou blijven teneinde zich aan eventuele problemen in zijn regio van herkomst te onttrekken.

De bestreden beslissing motiveert voorts terecht dat verzoeker niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter ondersteuning van zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een negatieve indicatie vormt voor zijn algehele geloofwaardigheid en des te meer klemmt daar hij niet kon aangeven met welke vliegtuigmaatschappij hij reisde (administratief dossier, stuk 11, nr.34).

De ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers vrees worden bovendien wel degelijk ondermijnd doordat hij niet onmiddellijk wanneer hij hiertoe de mogelijkheid had of kort daarna asiel heeft aangevraagd. Zijn loutere bewering dat hij niets wist van asiel doet hieraan geen afbreuk. Verweerder repliceert met reden dat van een persoon die beweert te worden vervolgd in zijn land van herkomst en internationale bescherming behoeft redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze onmiddellijk bij zijn aankomst of kort daarna de hulp inroept van de autoriteiten van het onthaalland. Verzoeker beweerde *in casu* reeds begin december 2009 België te zijn binnengekomen. Hij diende slechts meer dan een maand later een asielerzoek in, en dit slechts nadat hem door de politie een bevel om het grondgebied te verlaten werd overhandigd (administratief dossier, stukken 13 en 14).

De bestreden beslissing is op een correcte wijze genomen en gemotiveerd. Naast een uiteenzetting van het door verzoeker aangehaalde feitenrelaas bevat de beslissing pertinente en gedetailleerde overwegingen die haar afdoende schragen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker voert in ondergeschikte orde een nood aan subsidiaire bescherming en geneeskundige verzorging aan. Er kan bewezen worden dat hij verkeert in een situatie zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) en c) van de vreemdelingenwet. Hij riskeert blijkens het feitenrelaas te worden vermoord in Bawku maar ook in andere delen van Ghana nu het conflict zich verspreidt naar andere delen van Ghana. Bovendien verdient hij op basis van medische gronden en om humanitaire redenen bescherming in België, ter staving waarvan hij verwijst naar een aantal medische attesten en een attest waaruit zou blijken dat verzoeker geen toegang zou hebben tot de nodige verzorging in Ghana. De Ghanese sociale zekerheid komt niet tussen voor de terugbetaling van de hoge kosten aan de voor hem levensnoodzakelijke medische behandeling. De weigering van zijn recht om in België te verblijven zou derhalve inhumain zijn en een schending uitmaken van zijn fundamenteel recht op elementaire bescherming van zijn gezondheid.

2.4. Gelet op het bepaalde, middels verwijzing naar artikel 9ter van de vreemdelingenwet, in artikel 48/4, § 1 inzake ziekte kan aan verzoeker omwille van zijn voorgehouden medische situatie de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend; evenmin is er een wettelijke bepaling die toelaat louter op basis van humanitaire overwegingen de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan verzoeker.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen aan de grondslag van zijn asielerlaas en het conflict in Bawku kan dienstig worden verwezen naar de sub 2.2. gedane vaststellingen. Verzoeker toont gelet op deze vaststellingen, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS